

Nr 1

Av herr **Spångberg m. fl.**, *angående viss ändring av lagen om bidrag till änkor och änklingar med barn.*

I lagen om bidrag till änkor och änklingar med barn angives följande.

Har änka eller änkling under sin vårdnad barn i äktenskapet med den avlidne maken eller annat barn, vilket vid makens död stadigvarande vistades i makarnas hem, och har barnet icke fyllt tolv år, äger vårdnadshavaren, under förutsättning att han stadigvarande bor tillsammans med barnet, av allmänna medel för egen del erhålla bidrag i enlighet med vad nedan stadgas.

Syftet med dessa bidrag är att bereda den efterlevande av makarna möjlighet att även i fortsättningen sammanhålla familjen och hemmet. Som villkor gäller vistelsen och vården under så lång tid, att den kan anses stadigvarande. Bidraget borde sålunda utgå till den, som har den verkliga vården oavsett släkt- eller förmynderskapsförhållande under förutsättning att hemmet i övrigt fyller givna anspråk.

Vi tänker oss ett fall då en familj omhändertagit ett barn till en ensamstående far eller mor, som på grund av sjukdom ej kan handha eller sammanbo med barnet. Efter något år avlider en av makarna i det hem där barnet under flera år vuxit upp och betraktat sig som familjemedlem. Nog vore det rimligt och ur alla synpunkter riktigt att bidrag lämnades i sådant fall. Detta torde även ha varit lagstiftarnas mening.

Vid lagens tillämpning har emellertid pensionsstyrelsen tillkännagivit en annan uppfattning, varigenom fall som belysts med ovanstående exempel icke erhåller föreskrivet bidrag. Möjligen stöder pensionsstyrelsen sin negativa inställning på att barnets vårdare ej av domstol utsetts som barnets förmyndare. Det viktigaste är väl att barnet och familjen som vårdar barnet får det skydd, som lagen avser att ge.

Följden av lagens nuvarande tillämpning blir att vissa hem lämnas utan det skydd den ger åt andra i liknande sociala och ekonomiska ställning. Därför bör riksdagen besluta sådan ändring av lagen att den som handhar den *verkliga* vården av barnet erhåller bidrag enligt de bestämmelser som i övrigt är gällande.

Några svårigheter att erhålla betryggande kontroll mot missbruk kan knappast uppstå genom den ändring av lagen som här föreslagits. Pensionsnämnderna, som handlägger dessa ärenden, kan vid undersökning lätt erhålla erforderliga uppgifter med hjälp av barnavårdsnämnder eller andra

kommunala organ, som lätt kan kontrollera, vem som har den verkliga vårdnaden om hand.

Med hänvisning till vad här anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av lagen om bidrag till änkor och änklingar med barn, att bidrag utgår till den som handhar den verkliga vården av barnet.

Stockholm den 15 januari 1957

Aug. Spångberg

Ellen Svedberg

Arvid Andersson

Ryggestad

Lars Jonsson

i Haverö

Eivor Wallin
